

Franckesche Stiftungen zu Halle

Georgii Pasoris Lexicon Graeco-Latinum In Novvm Domini Nostri Iesv Christi Testamentvm

Pasor, Georg

Lipsiae, Anno MDCCII.

VD18 12314374

⊖

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-199681

reflorescere facio. Ez. 17, 24. ἐγὼ Κί-
 ελΘ ἀναζήσω ξύλον ξηρόν, ego DO-
 MINUS facio, ut reflorescat arbor
 arida. Plura exempla habentur in
 Apocryphis; Sir. 1, 18. cap. 11, 22. 50,
 10. Dicitur etiam ἀναζήσω, & ποτί-
 σθ ἀναζήσω, metri causā, refloresco.
 Ἰλιād. α. 236. ἐδὲ ἀναζήσῃ. ὦς δὲ
 ῥά ἔχλακος ἔλπει. Neque revirescet:
 circumquaque enim ferrum illud deli-
 brabit.

Θ Α Λ Π Ω. F. ψω. Præt. τίηελφα.
 a. 1. ἔηελφα, foveo, concalefacio,
 ut facit gallina ovis incubans. Eph.
 5, 29. 1. Thess. 2, 7. ὡς ἂν τρυφῶς θάλ-
 πῃ τὴν ἰωάννην τέκνη, tanquam sinutrix
 foveat liberos suos.

† Θ Α Μ Α Ρ, ἡ, Thamar, Nomen
 mulieris, quæ fuit nurus Judæ, ἀελι-
 τῆ. Gen. 38, 13. ῥαῖα palma. Dicta
 fuit palma à simili, Psalm 92, 13.
 ῥαῖα ῥαῖα ῥαῖα ῥαῖα justus ceu pal-
 ma florebit. Matth. 1, 3. & Zaram
 è Thamar scil. Judas genuit.

Θ Α Μ Β Ο Σ, εἶ, τὸ, stupor, atto-
 nita admiratio. (à ἡπῶ rupeo. Eu-
 stathius refert ad ἡπῶ sepelio) Luc.
 4, 36. & c. 5, 9. Act. 3, 10. καὶ ἐπλήθυνον
 θαμβῶς & ἐκστάσις, & impleri sunt pa-
 vore & stupore.

Θ αμβόμαι, ἡμαι, expavesco, in N.
 T. legitur tantum in passiva forma.
 Marc. 1, 27. & c. 16, 24. 32. ἐθαμβήθησαν
 (3. pl. aor. 1. pass.) πάντες, obstupe-
 facti sunt omnes. & θαμβήντο, & ob-
 stupefiebant.

Ἐθαμβήμαι idem. Marc. 9, 15. ἔ-
 θαμβήθη. aor. 1. pass. expavit. Marc.
 14, 33. & ἤρξατο ἐθαμβεῖσθαι, & cepit
 expavescere. Ab

Ἐθαμβέω, ὦ, pavore afficio, per-
 cello. Fut. ἔσται. Sir. 30, 9.

Ἐθαμβέω, ὅ, ἡ, expavescit.

Act. 3, 11. ὡς οἰδόμενοι ἐθαμβοί, ac-
 currerunt attoniti.

Θ Α Π Τ Ω, sepelio. (Eustath. à θῶ
 pono, ut à βῶ θάπτω. Sic ξεῖθ/
 funus, à legen ponere) F. θάψω. Gen.
 50, 5. Præt. τίηελφα. aor. 1. ἔηελφα,
 sepelivi. Matth. 14, 12. θάψαυ, sepeli-
 re. aor. 1. act. inf. Matth. 8, 22. aor. 2.
 act. ἔταφον, & c. aor. 2. pass. ἐτάφημ,
 sepultus fui. fut. 2. pass. ταφήσεμαι
 sepeliar. Ruth. 1, 7.

Β Ταφή, ἡς, ἡ, sepultura, Matth.
 27, 7.

Τάφος, ο, sepulcrum. Matth.
 23, 27. Rom. 3, 13.

Ἀταφός, ο, ὅ, ἡ, insepultus, inhu-
 matus. 2. Macc. 5, 10.

Ἐνταφιάζω, funero. Fut. ἄσω.
 Præt. ἐνταφιάκα. a. 1. ἐνταφιάσσε.
 Matth. 26, 12. ὡς & ἐνταφιάσας με,
 ad funerandum me, hoc est, ad præ-
 parandum me ad sepulturam, quod
 fiebat ungendo corpus aromatibus,
 conf. Job. 19, 40. Differunt itaque
 ἡπῶ & ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιαστής, ὅ, ὅ, pollinator, ve-
 spillo.

Σωθιέπτημαι, unā sepelior. Rom.
 6, 4. σωθέντες (1. pl. aor. 2. pass.
 indic.) αὐτῶ, conssepulci sumus ei.
 part. a. 2. pass. σωθέντες, ἐνθ, ὅ.
 Col. 2, 12.

† Θ Α Ρ Α, ἡ, Thara. Luc. 3, 38.
 D Nomen viri ἀελιστον. quī fuit filius
 Nachoris, Gen. 11, 24. Heb. תָּרַח
 & cum accentu regio distinguente
 תָּרַח, à radice inusitata תָּרַח
 tarách, cujus significatio melaret. Alii
 vertunt odorans vel spirans. à radice
 תָּרַח vel תָּרַח.

Θ Α Ρ Σ Ο Σ, εἶ, θ, fiducia. Act.
 28, 18. in bonam partem accipitur, at
 δεξιόθεν, εἶ, θ, contra, audacia, fe-
 rocitas. Hinc

Θαρσύνει, εἶναι, ὁ, audax, fortis. Sap. A 11, 18. Θαρσύνεις λέοντες (acc. pl. ἁλίαν) fortes leones. ferox, Sir. 22, 5.

Θαρσύνειν, audacem reddo.

Θαρσύνομαι, audax fio; audacter loquor.

Θαρσύνει, ὁ, audacia, temeritas.

Θαρσύνω, ὁ, confido. Matth. 9, 2. Θαρσύνετε, esto bono animo, fili.

Θαρσύνω, ὁ, idem. ἄπὸν ἢ θάρρῳ εἰς ὑμᾶς, absens verò sum erga vos confidens. Fut. ἴσω. Præter τιθήρηκα. aor. 1. ἠθήρηκα. 2. Cor. 7, 16. Et c. 10, 2. θάρρῳ σου confidenter, hoc est, asperius agere. Arist. 3. Eth. c. 6. §. 2. ἀπὸς χρημάτων δόσεσσι δὲ ἄλλοις ἔχον, pecuniarum cum animi confidentia abjicere.

Εὐθαρσείας, ἔσθ, ὁ, ἡ, fiducia præditus, qd̄i fidenti est animo; It. audax.

Εὐθαρσέως, adv. audacter.

ΘΑΥΜΑ, τῶ, ὁ, proprie miraculum, res mira in N. T. admiratio, ab Heb. וַיִּתְּ admiratus fuit. Apoc. 17, 6. θαυμά μίαν (accus. cas.) miratus sum admiratione magna. Hebraïsmus. Notatur ἰμφοσις.

Θαυμάζω, admiror. Gal. 1, 6. Jude 6. 16. Luc. 2, 33. καὶ ὡς ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ θαυμάζοντες. ὡς pro ἵσαν, Josephus et mater ejus admirabantur. Duo singularia conveniunt in plurali digniori. Eadem Syntaxis legitur in Hesiodi Theogonia 6. 321. imperf. ἰθαυμάζον, admirabar. Luc. 4, 22. Fut. 1. med. θαυμάσωμαι, admirabor. Apoc. 17, 8. aor. 1. ἠθαύμασε, admiratus fui, Matth. 21, 22. Luc. 7, 9. ἰθαύμασεν αὐτὸν, admiratus est eum. a. 1. p. ἰθαυμάσθην fui admiratio. ni. 2. Thess. 1, 10. ἰδεὶ ἂν ἄδελφαι, admiratus fui, prout quædam habent exem-

plaria. (Alit̄ ἰθαύμασεν.) Apoc. 13, 3. Phrases: θαυμάζω n, admirari aliquid. Act. 7, 31. θαυμάζω ἐπὶ τῇ προφητεῖᾳ, admirari super re aliqua. Luc. 20, 26. ἐπὶ τῇ προφητεῖᾳ, in re aliqua. Luc. 1, 21. Sap̄e sine casu legitur. Gal. 1, 6. Joh. 3, 7. θαυμάζω ἀπὸς τῶν αἰδῶν idem est, qd̄od ἀπὸς τῶν αἰδῶν πτεῖν, seu blandiri, adulari. (Vide Casauboni comment. ad Theophrasti characteres) qd̄a phrasis legitur Jude 6. 16. Apoc. 13, 3. Et eadem usi sunt LXX. 2. Chr. 19, 7. ubi pius rex Josaphatus duo vitia in iudice prohibet, videlicet θαυμάσειν ἀπὸς τῶν καὶ λαβεῖν δῶρα, respicere personas, Et accipere dona.

Ἀπὸ θαυμάζω, demiror, Sir. 11, 13. ἀπὸ θαυμάζω ἐπὶ αὐτῷ πολλοί, demirati sunt super eo multi.

Ἐκ θαυμάζω, demiror, admiror. fut. ἴσω. Sir. 27, 23. καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου θαυμάσω, Et verba tua admirabitur.

Θαυμαστός, ὁ, ὁ, admirabilis, admiratione dignus. Matth. 21, 42. πᾶς Κυρίος ἰσχυρὸς αὐτῶν, καὶ ἵσθι θαυμαστὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. A DOMINO factum est illud, Et est mirabile in oculis nostris. Hebr. est in αὐτῇ ἡ θαυμασὴ pro τῇ θαυμασίᾳ. Quæ enim Hebræi caveant genere neutro, pro eo utuntur feminino, videtur tamen ita qd̄od locutus Homerus Ὀδυσ. χ. 411. καὶ ὅστις (pro ὅσων) κτελέσσειν ἐπὶ ἀνδρῶν δόξα, non fas est interficere viris insultasse. 1. Pet. 2, 9. εἰς φῶς θαυμαστὸν, in lucem admirabilem.

Θαυμάσιον, α, ον, idem. Matth. 21, 25. τὰ θαυμάσια, miranda illa. Θαυμασιότης, ὁ, ἡ, admiratio. Θαυμασιότης, admirabiliter. 43, 8.

ΘΕΑΪΟΜΑΙ, ὁ, ον, verbum medium.

dium, spectro cum admiratione, singulari cum affectu. Fut. *Θεάσομαι*, spectabo. Præter. *πῆλσαμαι*, spectavi. *Joh. 1, 32. 1. Joh. 4, 12.* *Θεὸν ἑώρακεν πᾶς* (περὶ τοῦ Θεοῦ), Deum nemo unquam vidit. *ibid. v. 14.* aor. 1. med. *Θεασάμην*, vidi. *Joh. 1, 14. & 1. Joh. 1, 1.* ὁ *Θεασάμεθα*, quod spectavimus. ubi annotat Th. B. ad *Θεᾶς* amplius quid significare, quædam ὁ ὁρᾶν, & alibi, πὺ ὁρᾶν, plus esse, quædam ὁ βλέπειν. in inf. *Θεάσασθαι*, visere. *Rom. 15, 24.* aor. 1. pass. *Θεώδω*, visus fui, vel spectatus fui, in quo tempore semper passivè capitur. *Matth. 6, 1.* πρὸς *Θεὸν*, ut spectemini.

Θέατρον, s. τὸ, theatrum. *1. Cor. 4, 9.* turba. *Act. 19, 31.*

Θεατροῦμαι, in theatrum producer, spectaculum fio. *Heb. 10, 33.*

ΘΕΛΩ, vel *ἑλω*, volo. *Matth. 20, 15.* ἢ οὐκ ἔστι μοι πεισθαι ὁ *ἑλω* ἐν τῷς ἡμέραις; Annon licet mihi, quod volo, facere in rebus meis? *Matth. 27, 43.* ἠτοίμασθε νῦν αὐτὸν, εἰ *ἑλθῇ* αὐτός, liberet nunc eum, si vult eum, hoc est, delectatur eo, uti legimus *Ps. 22, 9.* part. præf. *ἑλων*, ont. *Act. 18, 21.* ὃς *ἤθελε* οὐκ, DEO volente. imperf. *ἤθελον*, volebam. *Matth. 2, 18.* Si ἤθελον derivatur ab *ἑλω*, est augmentum regulare: si verò à *ἑλω*, est augmentum Atticum. F. *ἑλήσω*, volam. *επεφάνη* à *ἑλῶ*, quod non est usitatum. Præter. aor. *πῆλσα*, volui, pro quo legitur a. 1. *ἠέλησα* *Matth. 18, 23.* *ἑλήσω*, ἢ, ἡ, voluerim in a. 1. subj. *1. Cor. 4, 19. 2. Cor. 12, 6.* *ἰδὲν ὃς ἑλήσω* (1. sing. aor. 1. aor. subj.) *καυχῶμαι*, nam si voluero gloriari.

Θέλεια, τὸ, ὁ, voluntas. *Act. 21, 14.* ὁ *ἑλήθεια* ὁ *Κυρίου* *ἑλήθεια*, voluntas Domini fiat. *2. Cor. 1, 1.* *ἡ ἐλπίς* *ἑλήματος* *ἡ*, per voluntatem Dei. *Gal.*

1, 4. ὁ *ἑλήθεια* ὁ *Θεοῦ*, juxta voluntatem Dei: prout *Jac. 4, 15.* loquitur, *ἰδὲν ὁ Κύριος* *ἑλήσω*, (3. sing. aor. 1. aor. subj.) si Dominus voluerit. Libido. *Luc. 23, 25.* τῷ *ἑλήματι* αὐτῶν, Pilatus *ἑΣΑΝ* tradidit libidini eorum. *1. Pet. 4, 3.* κατὰ *τὸ ἑλήμα* τὸ *ἐθνῶν*, juxta libidinem gentium.

Θέλεις, *εἰς*, voluntas. *Heb. 2, 4.*

ΘΕΜΕΛΟΝ, s. τὸ, fundamentum. (à *ἑω* pono)

Θεμελίω, s. ὁ, idem. *1. Cor. 3, 12.* *2. Tim. 2, 19.* ὁ *ἑμελίω*, s. τὸ, idem. *Act. 16, 26.* ὥστε *σεισθῆναι* τὰ *ἑμελίω*, adeo ut commoverentur ipsa fundamenta.

Θεμελίω, ὡ, fundo. Fut. *ἑμελίωσω*. Præter. aor. *πῆμελίωκα*, fundavi, pro quo legitur aor. 1. *ἑμελίωσα*. *Heb. 1, 10. 1. Pet. 5, 10.* *ἑμελίωσαι*, est 3. sing. aor. 1. aor. opt. modi. Perf. pass. *πῆμελίωμαι*, fundatus fui. *Col. 1, 23.* plusquamperf. *ἐπῆμελίωμην*, σ, π, fundatus fueram. *Matth. 7, 25.* *πῆμελίωτο* ὃς ἐπὶ τῷ πέτρῳ, fundatus enim fuerat super petram, ubi augmentum plusquamperfecti abjicitur, sicut etiam *Luc. 6, 48.*

ΘΕΜΙΣ, s. ὁ, vel *ἐδ* ὡς, fas, jus. *δικη* τὴν *ἑμὴν* τῶν *θεῶν*, ἐν *ἑμὴν* *ἑμὴν* sunt. it. more Hebraico *ΘΕΜΙΣ* consuetudo. *Ἰλιad. 1. 276. 1. Sam. 8, 11.* *ἑμὴν* *ἑμὴν* ὁ *δικαίωμα* ὁ *βασιλείας* seu αὐτῆς *ἑμὴν* ὁ *ἑμὴν* ὁ *βασιλείας*, hæc erit consuetudo regis, scilicet quædam sibi sumet propriæ autoritate. *Hebr. תורת המלך* *תורת המלך* Toto celo aberrant, qui putant ibi jus regis esse præscriptum. conf. infra vocem *νόμος*. *vestigal* *ἑμὴν* *1. 6. 298.*

Θεμις, s. ὁ, licitus, justus. *Tob. 2, 13.* ὁ *ἑμὴν* ἐν *ἑμὴν*, non enim licitum est vesci.

Ἀθέμιτος, s. ὁ, ὡς, nefarius, a.

1. Pet. 4, 3. εἰδωλολατρεῖα ἀμίμητος, idololatria nefaria.

Ἀμίμητος, ὁ, ἡ, substantivè, nefas. Act. 10, 28. seq. Dat.

† Θ Ε Ο Σ, ὁ, ἡ, DEUS. Videtur hoc nomen ortum ab obsoleto verbo ἔω, pro q̄bo nunc usitatum est ἤνυσ q. d. ὁ deus πᾶντι, q̄bi omnia posuit. Vel à ἔω curro. conf. 2. Cbr. 16, 9. Vel à ἔω αἰ, ἡ, βλέπω, pro q̄bo med. ἡἰμῶν nunc in usu est, q̄bod omnia DE I oculis sint πᾶσα ἀποκάλυψις, hoc est, aperta & intimè patentia. Prov. 15, 3. oculi DOMINI sunt in omni loco, speculantes bonos & malos. Latinum nomen DEUS aliis videtur esse à ἥρς, dempta aspiratione. Inter th t & d ceu literas ejusdem organi magna est cognatio, sepeq̄ve altera pro altera ponitur. Alii derivant à nomine διῶ, ὁ, ἡ, timor, q̄bod DEVS à nobis sit timendus, unde Gen. 31, 42. dictus fuit φῶβος, ἰσχυρὰ, pavor Isaaci. Alii ab Aol. δῶς pro ζῶς, ζῆρς, q̄bod est à ζῶν, vīvo, ὅτι ζῶνς αἰ ὑγῆ νοῦς ἐκδότης ἐστὶ ἀνῶν, q̄bod vita & essentia unicuique sit causa. Aristid. Or. 1. & hoc ab Hebr. יְהוָה sufficientia, q̄bod solus DEVS sit ἀντίπαρος, ἀντιπαρὸς, sufficiens, nulla re egens, independens. Germ. Gott von gut/ q̄bod DEVS sit fons & scaturigo omnis boni. Latine saniori accipitur à nobis sensu, non pro idolo illo, q̄vem Jovem Gentes nominarunt, sed pro vero Deo: q̄valem se in sacra scripturà patefecit, nempe pro PATRE, FILIO, & SPIRITU SANCTO. DEVS in Hebræa lingua decem nominibus seipsum nominabit, q̄vorum tria dicuntur ab ESSE ut יְהוָה יְהוֹרָה יְהוֹרָה Tria à POSSE, ut יְהוָה יְהוֹרָה יְהוֹרָה Tria à PRÆESSE, ut יְהוָה יְהוֹרָה יְהוֹרָה

Unum ab EMINERE, ut עֲלִיּוֹן.

Singula quàm brevissimè Grammaticè resolvemus.

יְהוָה Jehovah, DOMINUS, à radice יָהוּ q̄ba eadem est cum יָהוּ fuit. jod in principio est ex literis יָהוּ Eihan, sicut Grammatici vocant, sed subjiciuntur puncta novæ semper eadem. Frequentissimè verò puncta ex nomine divino יְהוָה Adonai, rarius ex nomine יְהוָה Elohim (Et tertiam personam futuri pro nomine proprio poni nihil est novi. Vide infra יְהוָה, יְהוָה, יְהוָה Negq̄ve in lingua sancta novum est, unam & eandem vocem aliter legi juxta puncta, & aliter juxta literas. Esse hoc nomen divinum יְהוָה proprium & q̄videm κυριακόν, inter multa alia inde licet colligere, q̄bod nunquàm legatur cum affixo.

יְהוָה videtur contractum ex nomine יְהוָה.

יְהוָה ero est 1. pers. fut. Kal. à radice יָהוּ fuit. Graci interpretes verba Dei ad Moysen Exod. 3, 14. יְהוָה אֲנִי יְהוָה verterunt, ἐγώ εἰμι ὁ θεός, hoc est, ego sum ille DEVS. Et Johannes Evangelista Hebr. יְהוָה sic vertit Apoc. 1, 4. ὁ θεός & ὁ ἄγιος, à q̄bi EST. Ratio horum etymorum est 1) q̄bod solus Deus semper fuerit, sit, & futurus sit, Apoc. 1, 8. unde Galli יְהוָה rectè verterunt L'eternel. 2) q̄bod is solus necessariò sit, hoc est, q̄bod ita sit, ut non possit non esse, Mal. 3, 6. 3) q̄bod omnes creature suum esse à Deo habeant. 4) q̄bod omnes rei non

non tantum à Deo sint conditi; sed etiam per eundem conferuntur, adeo ut sine eo ne ad momentum quidem superesse possint. Ps. 104, 29. Job. 12, 7. Act. 17, 28. Omnes in eo sumus, vivimus & movemur. 5) Quod omnes creaturas providentissime gubernet. Ez. 33, 29. ut omnes experiantur me esse יְהוָה. 6) quod omnia sint propter ipsum. Prov. 16, 4. Deus omnes fecit propter se. 7) Quod omnes promissiones in eo sint etiam & amen, 2. Cor. 1, 20. sicut Deus ipse interpretatur Ex. 6, 2. Job. 34, 34. 3. 5. conf. Ez. c. 36. ubi in hunc sensum sedecies fit mentio nominis sacrosancti יְהוָה. 8) Quod NB. electos * suos ex morte peccatorum excitet, eosque verà vitam donet. Rom. 1, 17. Rom. 11, 36. Ex eo, & per eum, & in eum sunt omnia, ipsi sit gloria in secula.

El. hoc est, potens, fortis, à radice inusitata וְלִנְיָ וְלִנְיָ unde עֲלִיזָה ejaluth virtus, fortitudo, Psalm. 22, 20.

Elab, in plur. numero וְלִנְיָו quæ vox etsi sit pluralis numeri, in nostro tamen Testamento, quoties de Deo dicitur, singulariter redditur. à radice וְלִנְיָ, hoc est, exaltatus est, quod solus Deus possit maledicere & benedicere. Quicquid virium nobis inest, ab ipso accepimus, 1. Cor. 4, 7. Quid habes, quod non acceperis? vel potius ab וְלִנְיָ Arabice colo, veneror, quod Deus à nobis sit unice & summe colendus, quippe à quo, per quem, & propter quem conditi sumus: & à quo ceu scaturigine omnis boni habemus, quæ ha-

Abemus: & porro accipiemus, quibus opus erit.

Ado-nai, Ps. 2, 4. sustentator cum kamets in fine. à radice וְלִנְיָ é-den fulcrum, basis, ad differentiam וְלִנְיָ quæ vox de hominibus dicitur Gen. 19, 2. Hic est Rex noster, qui nos regit & sustentat, sine quo ne pulvis quidem & umbra sumus. Quanti quanti sumus, ab eo sumus, & ab ipso consequimur hanc gratiam, ut porro simus. Nec ullum est facinus tam tetrum, tam horribile, in quod non quilibet sibi reliquus, Deo manum suam subtrahente, prolatur.

Schad-dai, Gen. 28, 3. omnipotens, à radice וְלִנְיָ vastavit. Quæ enim potentia Deus omnia creavit, eadem omnia vastare & in nihilum reducere potest. Alii componunt ex וְלִנְיָ ab וְלִנְיָ & וְלִנְיָ sufficientia, quod solus Deus sit omnipotens sibi sufficiens. Act. 17, 25. adè εὐχόμενος ἑαυτῷ μηδὲν, nec ullâ re indigens. Omnes creaturæ ex hoc inexhausto fonte habent, quicquid boni habent, 2. Cor. 3, 5. Solus Deus est independens. Es. 41, 4. Apoc. 1, 17. & c. 22, 13.

Hel-jon, Ps. 73, 11. Gen. 14, 18. hoc est, excelsus, altissimus, à radice וְלִנְיָ ascendit.

Nil ita sublime est supraque pericula tendit,

Non sit ut inferius, suppositumque Deo.

Solus Deus est Rex regum & Dominus dominantium. Huic omnes principes hujus mundi (quos parasti multi ut deastros & omni lege solutos adorant) tandem aliquando de admini-

* melius peccatores.

strato officio reddituri sunt rationem. A Non enim sunt domini gladii, quem a DOMINO acceperunt, sed tantum ministri ejus, Rom. 13, 4. Hic DOMINVS potentes detrahunt de folio, Luc. 1, 52. Et tenuis ex sterquilinio exibat, Ps. 113, 7 superborum domum demolitur Prov. 14, 11. ut et ipsi agnoscant se pulverem esse, Et solum DEVM esse Excelsum, Dan. 4, 32. 34. 37. vel plane perdantur, Es. 7, 9.

צְבָאוֹת יְהוָה *Σαβαωθ, Rom. 9, 29. Jac. 5, 4. Hebraice צְבָאוֹת exercituum. Κύματα σαβαωθ, h. e. Κύματα πῶν ἐπερδουμένων vel Κύματα δυνάμεων, Dominus exercituum, vel virtutum, item Κύματα παντοκράτορος, Dominus omnipotens, sicut Graeci voverunt Ps. 24, 10. Jer. 11, 20. Hagg. 1, 2, 9. Quoties legitur צְבָאוֹת יְהוָה est ellipsis nominis יְהוָה pro צְבָאוֹת יְהוָה prout C plenè hac leguntur Num. 21, 14. 1. Chr. 11, 6. Ps. 84, 9. Et 89, 9 &c. Quid enim יְהוָה sit nomen DEI proprium, nunquam legitur in statu constructo, ita ut ultima litera mutetur, vel ut admittat affixum, vel ut ei ך articulus praeponatur. Epitheto hoc summa Dei indicatur potentia, ad cuius nutum omnes creaturae sunt paratissimae.*

Psalm. 80. Qvem fiderei tremunt o-
mnis Olympi

Coetus, & attoniti submissa mento
tyranni.

Qvi maris irati furias compesceit,
& undae

Deiicit insanæ tumidos ad sidera,
fluctus.

Qvi Pharon elatum letali vulnere
stravit &c.

Psalm 119, 91. עַל תֵּי שֶׁנֶּאֱמָרָם דֵּלָה

οὐδ', qbia omnia tibi ancillantur. Est
verò **צְבָאוֹת** nomen plur. n. gen.

f. a singulari צָבָא exercitus. a

radice צָבָא militavit. plurales

feminiuum tribulatur Deo, Et non

singulare, qvob omnia Deo pareant,

ministrent, ac militent, sicut exercitus

Et copia optimo Et elegantissimo ordi-

ne disposita, duci suo. Et qvanguam

robore valeant, ipse tamen omnibus

imperet, Et superior sit, nec qviegvam

illius absqve ejus virtute Et voluntate

succedat. Angeli Deo militant,

tanguam satellites ipsius, Dan. 7, 10.

Ps. 103, 20. Sic Luc. 2, 13. sic mentio

militia celestis laudantium Deum.

Sic illa Deo militant luce, calore Et

influxu. Job. 38, 33. Es. 40, 12. clemen-

ta, meteora Job. 37, 4. Ps. 144, 6. ho-

mines Es. 45, 7. Prov. 21, 1. Et Joel. 2,

25. locusta, melesonitha, bruchi Et e-

ruca dicuntur exercitus Dei magnus.

Si qvaras, cur id genus voces etiam

manserint apud exterar gentes? Fac-

tum id videtur, qvob frequentissime

ejuamodi voces essent in Judaeorum

ore, a qvibus religionem ad Gracos,

Et a Gracis ad Romanos, Germanos,

Gallios, Hispanos, Anglos &c. dima-

nasse constat. Hinc ex Gracorum

Ecclesia qvadam peregrinae voces in

Latinam sunt inveltae, ut Kyrielei-

son, Halleluja. Caterum ex huce

qvobqve vocibus colligere licet nos ab

Hebraeis accepisse veritatem: Et con-

tra inter nos etiam Ethnici/mi re-

manferunt vestigia, qva nos docent,

qvales majores nostri fuerint ante sui

ad Christianismum conversionem.

Scribitur etiam per duplex βῆμα,

σαβαωθ, Esa. 22, 12. 14. 15. 17. 25.

Nomen hoc additum aliis vocibus,

superlat. notat. Ps. 36, 7. αἱ ὄρη ἵνα

ceum montes Dei, hoc est, ceum montes

alios

altissimi. Ps. 78. 11. κἀγοὶ ἔγχε, ce-
dri Dei, hoc est, maxima admodum
procera, 1. Chr. 12. 22. δυνamis θεοῦ,
exercitus Dei, hoc est, exercitus ma-
ximus. 2. Tim. 3. 17. ἀδελφός θεοῦ,
homo Dei, h. e. legatus & minister
Dei, vel interpres voluntatis divinae.
periphrasis est Prophetæ. 1. Reg. 13. 1.
ἄθ. 7. 20. ἀσπίς θεοῦ, h. e. singulari-
ter & eximie (ἐξαιρέτως) pulcher. 2.
Cor. 10. 4. τὰ ὅπλα τῆς τοῦ θεοῦ
ἐσπερίας, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν ἡμῶν, arma
militiæ nostræ non sunt carnalia, sed
validissima. τὸ θεοῦ. Ἀθ. 7. 20. & hic
2. Cor. 10. 4. pro ἔγχε, 7. quandoque
etiam Genit. indicat. H. brais. Tri-
buitur in plurali numero magistrati-
bus, quod dii sunt non naturæ, sed ra-
tione officii, quod divinum est. Joh.
10. 34. ἐγὼ εἶπα, ἡμεῖς εἶπα, ego dixi, dii
estis. ex Ps. 82. 6. De solo Mose bis le-
gitur in sing. numero. Ex. 4. 16. tu
eris ei pro Deo. Lxx. εὐ αὐτῷ ἔσθαι τὸ
πρὸς θεόν. Ex. 7. 1. διδάσκων τὸν θεόν (τῷ)
Φαραῶν, posui te (ut) Deum Pharaoni,
scilicet dum stupenda edes miracula,
eumque tandem expugnabis. Meta-
phora. Eadem ratione tribuitur an-
gelis bonis. Ps. 8. 6. & Ps. 97. 7. Per
metaphoricam catachresin in sing.
num. tribuitur Satana, quem repro-
bi colunt ceu Deum suum. 2. Cor. 4.
4. Quod ipsi quoque ventrem suum ha-
bent pro Deo suo, Phil. 3. 19. Tribui-
tur etiam scissitis gentiliū diis, Ἀθ.
19. 26. 1. Cor. 7. 5. eadem catachresi,
quos apostolus disertè vocat δαιμόνια.
1. Cor. 10. 20. Ex. 20. 3. κοὶ ἰσχυροὶ οὐ
ἡμεῖς ἐπὶ τοῖς πλάτῃς, non exunt tibi
dii alieni præter me. Per se nulli
sunt dii alieni, sed tantum opinione
& cultu idololatrarum. Conf. 1. Reg.
18. 24.

Θεά, ἄς, ἡ, dea. Sic dicebatur ab
Ethnicis Diana, dea scissitia, Ἀθ. 19.

A 37. q. d. διὸς ἀνατολῆς. At ἡε,
as, ἡ, spectaculum, accentu dis-
fert.

Θεός, θεῖα, θεόν, à θεῖο (poë-
ticè θεῖο) & per crasin θεῖο, di-
vinus a, um. 2. Pet. 1. 4. κοινωνοὶ θεῖ-
ας φύσεως, participes divinae naturæ,
nimirum per gratuitam in filios DEI
adoptionem & gratiosam Spiritus S.
inhabitationem.

Θεόν, ὁ, ὁ, Numen, Ἀθ. 17. 29. Sul-
phur, Luc. 17. 29.

Θεώδης, ὁ, ὁ, ἡ, καὶ τὸ θεώδης,
θεός, sulphureus, a, um, Apoc. 9. 17.
dicitur verè sulphur θεόν, q. d. θεόν,
contractè θεόν, admirabile, unde est
θεῖος, θεῖος, admiror. Scid quod sit
θεός θεός, ὡς τὸ πῦρ καὶ ὁ θεός, à Deo,
ut ignis fulmineus.

Θεότης, ἡ, deitas. Col. 2. 9.
θεότης, ἡ, divinitas, majestas.
Rom. 1. 20.

Ἄθεός, ὁ, ὁ, Dei expers, Eph 2. 12.
Sic dicuntur, quicunque sunt χωρὶς
Χριστοῦ, sine Christo, ut apostolus lo-
quitur, hoc est, quicunque non cre-
dunt in Christum. Vulgò ἄθεοι di-
cuntur, quod, sicut est Ps. 14, in corde
suo dicunt, non esse Deum; quod (sic-
ut Petrus scribit 2. Petr. 3. 3) de ex-
tremo iudicio contentim loquun-
tur.

Ἰσοθεός, ὁ, ὁ, Deo similis, æqua-
lis Deo; ab ἰσθ & θεός, quæ Phil.
2. 6. disjuncta leguntur, ἐν ὅντι ἰσθ
esse æqualia Deo. 2. Macc. 9. 12. ἰσοθεῖα
φροῦν, æqualia Deo sapere. Senten-
tia digna est, quæ & hic repetatur:
δικαίον ἱεροῦσιν εἶναι τὸ θεῷ, καὶ μὴ
δυνάμει ὄντι ἰσοθεῖα φροῦν, justum est
subditi Deo, neque mortalis cum sis,
paria Deo sapere, h. e. expetere &
optare ea, quæ mortalem sortem ex-
cedunt. De Phaëtone Phabus pa-
ter: Sors tua mortalis; non est mor-

tale quod optas. Ovidius.

Φιλόθεος, υ, ό, ή, Dei amans. 2.

Tim. 3, 4.

ΘΕΡΑΠΩΝ, ον, ό, famu-
lus.

Θεράπεινα, ης, ή, serva. Heb. 3, 5.

Θεραπόω, famulor, servio, colo.

Θεραπόω τον θεόν, Deum colere. Per

syn. generis accipitur apud medicos pro

pharmacis, manu & victus ratione

sanare, quod mederi dicunt. Sunt

enim medici naturae ministri. im-

proprie verò in Evangelio accipitur,

ut eruditè Erasmus monet, pro mira-

culosè sanare. Matth. 4, 23. imperf.

θεραπεύου, sanabam, Marc. 6, 13. Fut.

θεραπεύσω, sanabo, Matth. 8, 7. Præt.

αἰ. θεραπεύουκα. aor. 1. θεραπεύουκα,

fanavi, Marc. 1, 34. θεραπεύουμαι, sa-

nor, Luc. 13, 14. θεραπεύετε, est præf.

pass. imper. curamini, color, αἰ. 17,

25. εἰς τὸν χειρῶν ἀνθρώπων θεραπεύ-
σεται, nec manibus hominum coli-

tur. imperf. pass. θεραπεύομαι, sa-

nabar. αἰ. 28, 9. Præt. perf. pass.

περιεργασάμην, sanatus fui, unde est

part. περιεργασάμενος, η, ο, sanatus,

Luc. 8, 2. Joh. 5, 10. αἰ. 4, 14. a. 1.

pass. περιεργασάμην, sanatus fui, Matth.

17, 18. Apoc. 13, 3. 12. Construitur cum

Accus. Luc. 4, 23. ιατρί, θεραπεύσας

σάων, medice, cura te ipsum. Xenoph.

εἰπε θεὸς ἰλέως εἶναι σοὶ βύλαι, θεραπεύ-
σας, si Deos propitios

tibi esse velis, ii tibi colendi sunt.

ibidem: εἰτε τὸν γῆν φέρει σοὶ βύλαι

καρπὸς ἀφ' ὧν, τὸν γῆν θεραπεύσας,

si quæ velis, ut terra tibi uberes profe-

rat fructus, terra colenda est, hoc est,

aranda, iteranda, occanda, conferen-

da &c.

Θεραπεία, ας, ή, sanatio, Luc. 9, 11.

famulitium, Luc. 12, 41. Scaligero vi-

detur hæc vox dicta q. Θεραπεία, ex

Græco θεός & Syriaco ἰατρία medicina.

A Sed de ejusmodi compositione vide
supra vocem βιβλαρίη.

ΘΕΡΟΣ, ος, τὸ, æstas, Matth.
24, 32.

Θερίζω, meto. Matth. 25, 26. Θερί-

ζω, ὅτε σὺ ἔσπερας, meto, ubi non

sevi. F. Θερίσω, metam, Gal. 6, 7. Præt.

περίελακα, pro qbo legitur a. 1. περίελα-

μεσσι, Jac. 5, 4. Præt. pass. περίελα-

μαι, messus fui. a. 1. pass. ἐπερίελα-

μεσσι, idem. Apoc. 14, 16. καὶ ἐπερίελα

a. 1. pass. indic.) ἡ γῆ, & demessa est

terra.

Θερισμός, ὅ, ό, messis, Lev. 23, 12.

ἐσώπαλιντε τὸ λοιπὸν & θερισμὸς &

ἀρεθὲς σὺ, non colligetur, quod in agro

reliquum est, ex messe. predicatio

evangelii. Matth. 9, 37. ὁ κύριος θερισ-

μός πολὺς, messis quidem est magna.

Joh. 4, 35. ὁ θερισμός ἐρχεται (pro

ἐλδύσεται) & messis advenit. judicium

Dei in impios, quorum peccata ma-

gnificantur, seu quorum mensura est

impleta. Apoc. 14, 15. finis mundi præ-

sentis, Matth. 13, 39.

Θερεῖς, ὅ, ό, messior, Matth.

13, 39.

ΘΕΡΩ. Fut. Θερῶ, & Æolicè θή-

σω, calefacio.

Θερμός, ή, όν, calidus, a, um, ,

pro qbo in N. T. legitur ζεῖς, Apoc.

3, 16,

Θερμαίνω, calefacio. F. 1. Θερμαίνω,

Θερμαίνωμαι, calefio, vel calefacio

me, significatione reciproca. Marc.

14, 54. Joh. 18, 18. ἐν ψυχῇ τῷ ἐ-

θερμαίνοντο, quia frigus erat & sese ca-

lefaciebant.

Θίψω, ης, ή, calor, æstus, αἰ.

28, 3.

Θερμότης, ητος, ή, caliditas, æstus,

Sap. 2, 4.

ΘΕΣΜΟΣ, ὅ, ό, lex, tanquam ἡ

νόμος. Θεσμοὶ quasi νόμοι περὶ τῆς

leges posita seu constituta. Athenaus

in XII.

in XII. de Phalereo: τοῖς ἄλλοις ηἱ-
 μῶν θεοῦς, δηλῶντες, καὶ τὸς βίος
 πύτων, ἀνομοίηται ἰσότης τὸν πῦ-
 ρος, alius ponens leges Demetri-
 us & vitam ordinans, nullis legibus
 constitutam sibi vitam comparavit.
 consuetudo. Odyss. J. 296.

Ἄθεσμος, ὁ, ἡ, exlex, idem qd
 ἀνομος, nefarius. 2. Pet. 2, 7. κατα-
 ποιῶντες ἡμῶν τὸν τὸν ἄθεσμον ἐν ἀσελ-
 γείᾳ ἀναστροφῆς ἱρρύσαστο, (Lotum.)
 libidiosa nefariorum conversatione
 fatigatum eripuit DEUS. Huic oppo-
 nitur

Ἐθεσμος, ὁ, ἡ, legitimus, legi
 consentaneus, 3. Macc. 2.

Ἐθνομω, ἀδὲ, legitime, jure.

Προθεσμος, praestitutus, ante con-
 stitutus.

Προθεσμία, subaudi ἡμέρας, tempus
 praestitutum, tempus praefinitum.
 ponitur substantivè. Gal. 4, 2. ἀρχὴ τὴν
 προθεσμίαν, usque ad tempus prae-
 nitum.

† ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, ἡ, ἡ, Thessalonica.
 urbs Macedoniae, prius
 Halia, hoc est, maritima, nuncupa-
 ta. Sic dicta qd Philippus Thessalos
 ibi vicerit. q. d. victoria à Thessalis
 reportata. Thessalos sic dictos fuisse
 à Thessalo Hercules filio, testatur Na-
 talis Comes in Mythol. p. 693. Aët.
 17, 1.

Θεσσαλονικός, ὁ, ἡ, Thessaloni-
 censis, Aët. 17, 2. Θεσσαλονικίως, genit.
 Atticus, in fine u pro o.

† ΘΕΥΔΑΣ, ὁ, ἡ, Theudas, æ.
 Aët. 5, 36. nomen pseudoprophetae, q.
 ἵσαν ὕδαα currens seu fluens aqua,
 torrens, qbi paulo post evanescit.
 olim ὕδαα, πτόν, τὸ, aqua, sed usita-
 tum est ὕδαα. u. reddi solet per δ
 Doricè. πιδῶν pro πιδῶν. Vel
 sic dicitur ab Hebræo תודא

A Thodib confessio, ubi propter da-
 gesch lene etiam scribitur Thodib:
 nempe utroque modo. Nam ἡ prae-
 cedente litera quiescente etiam in
 principio vocis valet idem qd ὁ & Grae-
 corum. Et Graeci dagesch lene non
 morantur. Sic dicunt Phariseus pro
 Pariseus.

ΘΕΩΡΟΣ, ὁ, ἡ, (ex θεάουα &
 ὥρα cura) spectator, contempla-
 tor. peculiariter rerum divinarum.
 B inspector seu curator, 2. Macc. 4, 19.
 qd. ex θεός & ὥρα.

Θεωρεῖν, ὡ, spectro, video cum ad-
 miratione, Aët. 7, 56. θεωρῶ τὸς ὕψυ-
 νος ἀνεωγμένους, video caelos apertos.
 1. Joh. 3, 17. Joh. 16, 17. & θεωρεῖτε,
 pro θεωρήσετε, & non videbitis, enal-
 lage temporis. intelligo. Joh. 4, 19.
 κῦρε, θεωρῶ ὅτι προφήτης εἶ, domine
 intelligo te prophetam esse. Matth.
 27, 55. δὲ μακρόθεν θεωροῦσιν, pro-
 cul spectantes, eminus cum mœrore,
 & admiratione videntes, Lucas ha-
 bet cap. 23, 49. ὁρῶσιν ταῦτα, viden-
 tes ea. imperf. ἰδεώμεν, ἡν, specta-
 bam, Luc. 10, 18. Fut. θεωρήσω, aor. t.
 ἰδεώρησα, spectavi, Apoc. 11, 12. Præt.
 πεθεώρηκα. Præt. passiv. πεθεώρημαι,
 unde

Θεώρημα, τό, τὸ, theorema, prae-
 ceptum.

Θεωρητός, ὁ, ἡ, spectabilis, aspecta-
 bilis.

Ἀθεώρητος, ὁ, ἡ, sub aspectum
 non cadens. Sap. 17, 19.

Θεωρία, ἡ, ἡ, spectaculum, Luc.
 23, 48.

Ἀναθεωρεῖν, ὡ, contempler, Aët. 17,
 23. Heb. 13, 7.

Παραθεωρεῖν, ἡμῶν, despicio.
 Aët. 6, 1. ὅτι παρεθεωρῶντε (3. pl. imperf.
 pass.) qd despicerentur.

ΘΗΛΗ, ἡ, ἡ, uberis apex, mam-
 ma, papilla.

Θηλάζω, lacto, item sugo. *Matth.* 21, 16. θήλυς, εἰς, ὁ, foemineus.
Θήλεια, αἱ, ἡ, foemina. *Rom.* 1, 26, 27.

Θήλυ, εἰς, τὴ, idem, *Matth.* 19, 4. ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτὰς, masculum & foeminam fecit eos. γυναικας θηλυπρωι ὄνους. ψ. 166. dicuntur, quae inter mulieres excellunt: cum quibus comparatur Penelope, Ulyssis uxor, quae ipsa quodque vocatur θήλυ γυναικῶν, hoc est, mulierum praestantissima ὄνους. α. 332 Euripid. in phœniss. τὴ θήλυ φιλόφρονι, mulier prona ad reprehendendum.

Θήρ, εἰς, ὁ, ein Thier. pro quo Aelies dicunt φῆρ, δὲ, ὁ, fera.

Θηρίον, αἱ, τὴ, bestia, fera. *Marc.* 1, 13. καὶ ὡς πρὸ τῶν θηρίων, erat cum feris. indomiti & malitiosi homines per metaph. dicuntur κακὰ θηρία, malae bestiae, *Tit.* 1, 12. *Apoc.* 14, 11. προσκυνοῦντες τὸ θηρίον, adorantes bestiam, fidel. Antichristum. *Plato* lib. 7. de LL. ὁ δὲ πᾶσι πάντων θηρίων ἐν θυμῷ παρρησιαστέον, puer omnium ferarum est minime tractabilis.

Θηρίομαι, ἔμαι, efferor. *Part. p. p.* πθηλωμένῳ, efferatus, 2. *Maccab.* 5, 11.

Θηριώδης, εἰς, ὁ, ferus, belluinus, 2. *Macc.* 10, 35.

Θηριώδης, adverb. ferino modo.

Θήρε, αἱ, ἡ, tendicula, *Rom.* 11, 9.

Θηρόω, venor, feras capio. *Fut.* θηρόσω. *Prat.* πθηρόσκα. α. 1. ἰθηρόσσει, venatus sum. *Luc.* 11, 54.

Θηρότης, εἰς, ὁ

Θηρότης, ἦρ, ὁ, venator.

Θήρσις, αὐς, ἡ, venatio.

ΘΗΣΑΥΡΟΣ, vide ἄνθρακ.

ΘΙΓΩ vel θηγάω (affine Hebr. נגח tetigit) *Fut.* ἔθω. *Prat.* τήθιχα.

α. 3. act. ἔθιγον, tango, contrecto. *Col.* 2, 21. μὴδὲ γόσθῃ, μὴδὲ θίγῃς, (2. sing. a. 2. subj.) neque guslaris, neque tetigeris. *Constituitur cum Genit.* *Heb.* 11, 28.

Ἐθικτῶ, αἱ, ὁ, ἡ, tactu facilis; aptus, congruus.

Ἐθικτῶς, adverb. aptè, congruè, convenienter. 2. *Macc.* 15, 38.

Κατόθικτω, ὁ, convenienter tracto, rectè dirigo sive curo. f. ἴσω. *part. a. 1.* κατόθικτῶς. 2. *Macc.* 14, 43. τῇ πληγῇ μὴ κατόθικτῶς, plagam non rectè curans.

ΘΙΝ aut θίς, ὁ, ἡ, proprie litus, ubi acervus arenae, per syn. gen. Sic dicitur παρὰ τὸ θίνο percutio. *Didym.* περὶ τὸ θίνο, τὸ τίπτεσθαι τῇ ἀσπίδι τῶν κυμάτων, à percutiendo, verberando illicione fluitium. θίς τῆς ψάμμου, cumuli arenae. per synec. speciei acervus quilibet.

Ἀκροθίνα, αἱ, τὴ, spoliolum decimae *Hebr.* 7, 4. à singulari ἀκροθίνος, αἱ, τὴ, quasi τὸ ἄκρον τῆς θίνος, summities acervi, ex quibus primitiae excerpti solebant. Vocantur etiam ἀπαρχαί. vide suprâ. *Homerus* vocat θηλύσια παρὰ τὸ θήλειον, quod primò omnium tales fruges effloruerint, unde Latine primitiae dictae fuere.

ΘΑΛΩ ὁ. *Fut.* ἄσω. *Prat.* πθάλω. α. contundo, collido, conqvasso, D confringo. θάλαμαι, ἔμαι, contundor. aor. 1. pass. ἐθάσθην, contusus fui. Hinc est

Συνθάλαμαι, ἔμαι, confringor. *Matth.* 21, 44. συνθλασθήσεται (fut. 1. pass.) *Vetus* interpres *Luc.* 20, 18. vertit conqvaslabitur. Sed κυελάται redditur confringetur. Nam τὰ θλάσθαι Aristoteli sunt, quae in frustra diffiliunt, ut vitrum, glacies, testae lapidis. Quassari vero possunt alia, quae non confringuntur.

ΘΑΛ'

θανάτοις in mortibus, hoc est, in periculis mortem intentantibus. metonymia finis. Notentur phrasēs, γούσθαι θάνατον, mortem gustare. Matth. 16, 28. θεωρεῖν θάνατον, mortem videre, Job. 8, 51. ἰδεῖν θάνατον, idem Luc. 2, 26.

Θανάσιμος, α, ο, ἡ, letalis, mortifer, Marc. 16, 18.

Θανάσσω, ᾧ, facio mori, h. e. occido. Heb. מָתַת hemith Futur. θανάπτω, occidam. Matth. 10, 21. Præter. ἀέθ. πθανάπτω, pro qđo legitur a. 1. ἐθανάπτω, Marc. 14, 55. θανάσσωμαι, ἔσωμαι, occidōr. 2. Cor. 6, 9. aor. 1. pass. ἐθανάτωθην, occisus fui. Rom. 7, 4. 1. Pet. 3, 18.

Θανάσιμος, α, ο, ἡ, mortifer, Marc. 16, 18.

Ἐπιθανάτιμος, α, ο, ἡ, morti destinatus, 1. Cor. 4, 9.

Ἀθάνατος, α, ο, ἡ, immortalis, in N. T. non legitur, sed pro eo ἀφθμετος, incorruptibilis, 1. Tim. 1, 17.

Ἀθανασία, αἱ, ἡ, immortalitas. 1. Cor. 15, 53.

Ἐυθανασία, αἱ, ἡ, facilis & honesta mors, ex sententia Augusti, de qđo Suetonius. Sed vera ἀθανασία est, de qđa Johannes in Evangelio cap. 5, 24.

ἡμιθανής, ἐ, ο, ἡ, semimortuus, Luc. 10, 30.

ΘΟΪΝΗ, ης, ἡ, epulum; qđasi ἀδύω, epulor: vel potius ab εἶν, vinum; vel ab utroqđe. Sap. 12, 5.

ΘΟΡΥΒΟΣ, α, ο, ἡ, tumultus (ἀθροῖς tumultus ἔστι clamor) πύθου, cum tumultu. Act. 24, 18. ἱερύβου, tumultus excitatur, Matth. 27, 24. Act. 20, 1. πύθου παύσασθαι, post qđam vero cessavit tumultus.

Θορυβίω, ᾧ, tumultuor. item me-

παραπικῶς transitive, perturbo, Act. 17, 5. ἐθορύβουν τὴν πόλιν, perturbabant urbem. Fut. ἔσται. Præter. ἐθορύβονα. aor. 1. ἐθορύβησα. præs. med. ἱερύβουμαι, tumultuor. Matth. 9, 23.

ΘΡΑΪΩ, frango. (Chald. ܐܪܝܐ frangere) Fut. θράωσω. a. 1. ἰθραώσω. Præter. ἰθραώκα. θραώουμαι, frangor. Præter. ἰθραώουμαι, fractus sum. Luc. 4, 18. πεθογυσθῆναι, fractus, part. præs. pass. Luc. 4, 18. δάσσειν πεθογυσθῆναι ἐν ἀφίσει, ut emittam confractos in libertatem.

Θρῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura; plaga. Sap. 18, 20.

Θρῦνός, ᾧ, ὁ, fragilis.

Ἐυθρῦνός, α, ο, ἡ, fractu facilis, fragilis. Sap. 15, 13. ὕλην γὰρ ὁ δεικνύται σκεῖν, materia fictilis fragilia vascula.

ΘΡΕΩ, vel potius θρέωμαι, tumultuando clamo, vociferor.

Θρῆς, α, ο, ἡ, clamor tumultuantium. Dicitur ἔ

Θρῆς, per contract. idem qđod θροῖς, fremitus, tumultus. Sap. 1, 10.

Θροῖς, ἔσωμαι, turbor. Matth. 24, 6. Marc. 13, 7. καὶ θροῖς ἔσται (2 pl. præs. pass. imper.) ne turbemini.

ΘΡΗΝΟΣ, α, ο, ἡ, ἔσται, lamentatio. Matth. 2, 18.

Θρῆνω, ᾧ, fleo. Fut. ἔσται. Job. 16, 20. flebo. a. 1. ἐθρῆνώσω, flevi, idem qđod θρῆνώδην, lugubres cantiones canere. Matth. 11, 17. ἐθρῆνώσασθε (1. pl. a. 1. aet. indic.) καὶ οὐκ ἐκώφεσθε, lamentabiles cantiones cecinimus vobis, ἔ non planxistis. Petita sunt hæc ex veteri ritu. Xiphilinus in exegvius Pertinacis in vita Severi, οἱ μὲν ἔν ἄλλοις αἰσθῆσι καλῶς ἐκώφεοντο, καὶ πῶς ἐκώφεοντο; ἐν τῶν κείνων μόνον ἡ ἐπαυλάντων, pars nostrorum lectum anteibat, ubi qđidam plangebant.

bant, aliis flebile carmen ad tibias canentibus. P. τεθλόνηκα.

ΘΡΗΣΚΟΣ, θ, ό, religiosus (אֱלֹהִים qba'sbit. Nam religiosus qba-
rit Deum. Svid. παρὰ τοῦ θεοῦ δέρεται,
à videndo Deum. Alii à θεός, poe-
tice θεός, qbi Gen. 10, 2. dicitur Thi-
ras. Joseph. lib. 1. antiq. c. 7. alii
θεός à θεάου pro παρθένου, qvob
Thracas hostibus suis fuerint formi-
dabiles. Aeschin. Sic Graci pro νέ-
κτωρ dicunt νεκρὸν &c.) Jac. 1, 26.
Hinc

Θεραπεύω, colo, veneror. Futur.

Θρησκεία, ας, ἡ, religio. Jac. I, 26.
 τῆς μάταιας ἡ θρησκεία, hujus vanae
 est religio.

Ἐξ ἡμετέρας πίστεως, αἱ, ἡ, religio ex ce-
rebro nostro conficta. Col. 2, 23.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ, s, ò, triumphus.
(qñi triumphabant, solebant cum
θεοῖς ἐμβαίνειν, cum fronde festa in-
cedere.)

Θεραπεύειν. F. σς. a. 1. ἐθελῶμεν
 σς, triumphare facio. 2. Cor. 2, 14
 παντα θελωμεν ἡμᾶς ἐν Χρῆστῳ
 qñi facit nos semper triumphare in
 Christo. Apud prophanos scriptores
 significat triumphare. Plut. in Romul.
 ἐθελῶμεν βασιλεῖς, triumphavit du
 regibus.

© PLZ, in Genit. *τελὸς, ὅ, pilus*.
 Luc. 12, 7. in Genit. 9 *mutatur in τ*
ἁφῶναι, ἕνα, ne duplex concurrat
aspiratio. in Dat. pl. *manet 3, Joh*
11, 2. τῶν θετῶν αἰνῶν, capillus suis
 Proverb. *ἐν τελὸς πάντα κέματα*
omnia sunt hominum tenui pendenti
silo.

Τρίχινος, η, ον, ex pilis factus, A
 Ροσ. 6, 12.

Τείχων, ατό, τό, capillamen-
tum, capillus, 3. *Esd.* 8, 71.

Τριχώδης, ♂, ♂, ♀, capillaceus,
capilli speciem referens, pilosus.

ΘΡΟΕ'ΟΜΑΙ *vide Spiw.*

ΘΡΟΜΒΟΣ, θ, ό, grumus, Luc.
22, 44. ὡσεὶ θρόμβοι αἱμάτων, tan-
quam grumi sanguinis.

ΘΡΟΝΟΣ, ὁ, thronus, folium
regis, à *ἑστία* sedeo. 1. Reg. 1, 35. κα-
θίσαι ἐν τῇ ἑστίᾳ μου, sedebit in folio
meo. per metonym. adjuncti. imperi-

um. Prov. 25, 5. κατηράσας (ἐδραστῆ-
σται) ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτοῦ;
habiliatum in iustis. Gl.

1,52. καθέλε δυνάσας ἀπὸ θρόνων, de-
traxit potentes à thronis. Ver ma

tribuitur DEO. Act. 7, 49.
 ἔργον μοι ἰσχύον, ἢ δὲ αὖ ἰσχυρία

πυλῶν υἱ, cælum mihi thronus est.
terra autem scabellum pedum meo.

rum. CHRISTO. Hebr. 1, 8. ὁ θς
 σς, ὁ θς, εἰς τὸ αἰῶνα αἰῶνα

thronus tuus, o Deus, in seculum se-
culi. Matth. 19, 28. ὅταν καθίσῃς ὁ υἱὸς

in regis deus, quum filius hominis
sederit super throno glorioso. Ange
lic. Sal. v. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834

115. Col. 1, 16. ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα
τὰ ἐν θρόνῳ ἑσ. *per ipsum creata
sunt omnia : sed throne ēs. Angel.*

lis. *Matth 19, 28.* καὶ ἰσχύος καὶ ἐμὲ
ἐνὶ δαίμονα. *Idem.* sedebitis ἐν θρόνοις

per duodecim thronis.

mur, tumultus; qv. à *Spia*, sonc
Hinc

Θρυλλίω, ὤ, susurro, murmuro
divulgo, celebros. *f. ὤσω*. Praef. pass.

Spumilomys, mus, divulgor. 3. Macab. 3.

Πολυδρυαητος, u, o, multum cele
bratus, pervulgatus.

φρ, frango, perf. pass. τέθρυμαι *ut*
de Ad6.

Τεθρυμμένης, delicatè, molliter
luxuriôsè.

Σω

Σωθρεύω, *comminuo*, *Act. 21, A*

13.

Τρυφή, ἡ, ὅ, *luxus, deliciae. Nihil enim animus hominis ita effa-*
minat & frangit, ut luxus & assu-
ptia, Luc. 7, 25. 2. Pet. 2, 13. τὸ ἐν ἡ-
μίρᾳ τρυφῶν, quotidianas delici-
as.

Τρυφάω, ὦ, in deliciis vivo, deli-
cicatam & umbratilem vitam dego.
Fut. τρυφίσω. aor. 1. ἔτρυφῃς, Jac.
5, 5. Hinc adject.

Τρυφερός, ὁ, voluptarius, qui
voluptatibus indulget, & molliter
delicateque vivit; tener, delicatus,
Sus. 6, 31.

Ἐτρυφάω, ὦ, oblecto me, 2. Pet.
2, 13.

ΘΥΑ, Thua, arbor quaedam odo-
ra. Hinc

Θύιν, ὁ, Thyinus, ut: Θύινον
ξύλον, *thyinum lignum, Apoc. 18, 12.*

† ΘΥΑΤΕΙΡΑ, ὡν, τῆς, Thyaira, *C*
nomen urbis in Asia minore. Act. 16,
14. Apoc. 1, 11. Elymion huius vocis me-
latet. Fortē ita dicta fuit q. τὴν θύην
τείρων, victimas absumentis. θύω, ὁ,
τὸ, victima, πέρω, attero, item ablu-
mo, Apoc. 2, 18. 24.

ΘΥΓΑΤΗΡ, ὅ, filia. Varinus deti-
bat πικρὸν τὸ θύειν καὶ ὀμνᾶν κατὰ γαστρός.
quod citius moveatur in utero ma-
terno. Alii ex ὀω impetu tuo, &

γῶω, quod celeriter succrescat. Matth. *D*
9, 18. in Gen. θυγάτης, Heb. 11, 24.
Dat. θυγάτη. Luc. 12, 53. μήτις ἐπὶ
θυγάτη, καὶ θυγάτης ἐπὶ μητέρι, ma-
ter adversus filiam, & filia adversus
matrem. Accus. θυγάτιος, Luc. 13, 16.

Voc. θυγάτη, Luc. 8, 48. Ἰγέσθαι θυγά-
τις, esto bono animo, filia. Job. 12, 15.
μή φοβῶ, θυγάτη, ne time, filia. Nom.

pl. θυγάτιδες, Act. 21, 9. Gen. θυγάτι-
ρων, Luc. 1, 5. Dat. θυγατῶσι, Num.

18, 11. Acc. θυγατῖδας, 2. Cor. 6, 18.

Voc. θυγάτιδες, Luc. 23, 28. Job. 12, 15.

μή φοβῶ, θυγάτη (Vocat. sing.) Σιών,
ne time filia Sionis. Filia Sion dicitur
civitas civium habitantium in Sion,
hoc est, Hierosolyma. Hebraica me-
taphora. Nam multitudo civium se
habet ad civitatem, sicut filia ad ma-
trem. Oppida minora in Judea di-
cebantur etiam θυγάτες. Vide in-
frā μητέropolis. proverbium Heb.

כִּימָהּ בִּיתָא. keimmah bittah.

B Ex. 16, 44. sicut mater, sic filia
ejus.

Θυγάτηρ, ὡ, τῆς, filiola, Marc. 5,
23.

ΘΥΕΛΛΑ, ἡ, ὅ, procella, Heb.
12, 18.

Θυελλήεις, εντ, ὁ, procellosus,
componitur ex θύω, impetu tuo, &
ἀελλᾶ procella, quæ vox est ex αἶω seu
ἀημι suo. Procella enim est à vehe-
menti ventorum statu. Vel ut Por-
phyrius habet, à θύειν & αἰεῖν, εἰλω
est circumvolbo, versò, circumago,
contorq̃uo.

ΘΥΛΑΞ, ακ, ὁ, sacculus, dictus
quod φύλαξ, ab afferendis rebus in-
gestis.

Θύλακ, ὡ, ὁ, idem.

Θυλάκιον, ὡ, τῶ, sacculus, culeolus,
Tob. 9, 5.

ΘΥΜΙΑΝ, ὦ, suffitum facio,
odores incendo, succendo, à θυμία (quod
θυμά) odoramentum. Fut. θυμιάσω.

P. θυμιάκα. aor. 1. ἔθυμιάσα. Luc. 1,
9. Ἐθυμιάσα. aor. 1. act. inf.

Θυμιάω, τω, τὸ, suffitus, Luc. 1,
10. 11. Apoc. 5, 8.

Θυμιαμένον, ὡ, τὸ, altare suffitus,
Heb. 9, 4.

Θυμιάω, ὦ, f. ὥσω, idem quod θυ-
μιάω. Epist. Jer. 43. Θυμιάσω τὸ πῖ-
προν, ut succenderent sursum.

ΘΥΜΟΣ, ὁ, (à θυω mactio. item
impe-

impetu prouo. posterior significatio A
conuenit) animus. item excande-
fcentia, iracundia, ira præceps, ira
acerba & vehemens, quam Græci et-
iam vocant ἐξυγυλῶν, ἀκαρχολῶν,
καὶ βαρυγυλῶν, h. e. excandescenti-
am, desaniam, & acerbicatem ani-
mi, Luc. 4, 28. Eph. 4, 31. θυμὸς ἐὶ ὀρ-
γῇ, excandescencia & ira, Gal. 5, 20.
ἐρις, θυμοί, lites, excandescencia.
Hebr. 11, 27. Accipitur etiam in bo-
nam partem Apoc. 19, 15. & contra B
venenum, virus. Apoc. 18, 3. ὃν ἐν
τῷ αἵματι τοῦ θυμοῦ τῶν πεπνυ-
σμένων καὶ ἰδίων, quia ex vino ve-
nenato scortationis ejus biberunt o-
mnes gentes. Sic Job. 6, 4. ἂν ὁ θυ-
μὸς αὐτῶν ἐκπνέῃ καὶ ὁ αἵμας, quia
virus eorum erit spiritus meum.
Ratio hujus versionis est, quod
Hebræum significat & virus & iram
astuantem, ubi à Græcis redditur no-
mine θυμὸς. Conf. Ps. 58, 5. θυμὸς αὐ-
τοῦ κατὰ τὸν ὁμιλῶν τὸ ὄφιν, vene-
num illis est simile veneno serpentis.
Deut. 32, 33. θυμὸς δρακόντων ὁ αἶμας
αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀπιδῶν ἀνιᾶται,
venenum draconum est vinum eorum,
& venenum aspidum insanabile.

Θυμῶδης, αὐτὸς, ὁ, ὁ, iracundus,
Sir. 8, 16.

Θυμώμενος, excandescō. Matth.
2, 16. ἐθυμώθη ὁ λαός, excanduit val-
de.

Ἄθυμος, αὐτὸς, ὁ, ὁ, non animo-
sus.

Ἀθυμία, αὐτὸς, ὁ, ὁ, animus despondeo,
Col. 3, 21. P. ἡσυχία. F. ἡσυχία. aor. 1.
ἡσυχία.

Ἐθυμος, αὐτὸς, ὁ, ὁ, animosus.

Ἐθυμέομαι, ἔμω, cogito. Matth.
9, 4. τίνα τῶν υἱῶν ἐθυμείδετε πνεύματι;
cur vobis cogitatis mala? Præter. pass.
ἐθυμήμην, unde est ἐθυμήμην, τὸ,

ἔ, cryptis syllogismi, ubi pars alte-
rutra præmissarum desest. quæ cogitan-
da relinquuntur. aor. 1. pass. ἐθυμή-
θην, ἡς, ἡ, cogitavi, item pœnitui
me. Gen. 6, 6, unde est part. aor. 1.
pass. ἐθυμήθεις, ἐν τῷ, ὁ, quæ cogita-
uit. Matth. 1, 20. ταῦτα ἡ αὐτὴ ἐθυμή-
θη, hac eo cogitante.

Ἐθυμῶσις, αὐτὸς, ὁ, excogitatio, Act.
17, 29. ἐθυμῶσις ἀνθρώπων, excogi-
tationis humana. cogitatio. Heb. 4,
12. κρατὶς τοῦ ἐθυμῶσιον, dijudicans
cogitationes. Matth. 9, 4. καὶ ἰδὼν ὁ
Ἰησοῦς τὸν ἐθυμῶσιν αὐτῶν, & quæ
vidisset JESUS cogitationes eo-
rum.

Ἐπιθυμία, αὐτὸς, ὁ, concupisco. Gal. 5,
17. ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ τὸ ἐπιδυῖναι τὸ
caro concupiscit adversus spiritum.
peto, aspiro. 1. Tim. 3, 1. καλὴ ἔργα
ἐπιθυμεῖ, præclarum officium petit.
cupio. Heb. 6, 11. ἐπιθυμῶν, cupi-
mus. Jac. 4, 2. ἐπιθυμεῖτε καὶ ἐπὶ ἐ-
χέτε, cupitis & non habetis. 1. Pet.
1, 12. οἱ δὲ ἐπιθυμοῦσι ἀγγέλους παρ-
εῖναι, in quæ cupiunt angeli intro-
spicere. Part. præter. ἐπιθυμῶν. Luc. 16,
21. imperf. ἐπιθυμῶν, ἡ. Luc. 15, 16.
καὶ ἐπιθυμῶν γαίλας, & cupiebat im-
plere. F. 1. act. ἐπιθυμῶ. Rom. 7, 7.
ἐπὶ ἐπιθυμῶσιν, non cupies. Luc. 17, 22.
ἐπιθυμῶσιν, (2. pl. fut. 1. act.) desi-
derabitis. Apoc. 9, 6. ἐπιθυμῶσιν.
Præter. act. ἐπιθυμῶν. pass. ἐπιθυ-
μῶμαι, unde est verbale

Ἐπιθυμία, τὸ, ὁ, concupiscen-
tia: pro quæ voce legitur in N. T.

Ἐπιθυμία, αὐτὸς, ὁ, ὁ, Luc. 22, 15. ἐπιθυ-
μῶν ἐπιθυμῶν, concupiscendo concu-
pisci. Hebraismus, hoc est, admodum
valde cupisci. Hic vocabulum ἐπιθυ-
μῶν desiderium in bonam partem
accipitur, nec non Phil. 1, 23. & 1.
Thess. 2, 17. in reliquis locis in malam
partem. Aor. 1. act. Luc. 22, 15. ἐπι-
θυμῶν.

θυμῶσι. Matth. 13, 17. ἐπιθυμῶσαν. (3. A. pl. a. 1. aē.) desideraverunt. 1. Cor. 10, 6. concupiverunt. Matth. 5, 28. ὁ ὅστις ἐπιθυμῶσαι αὐτῆς, ad concupiscendam illam. construitur cum accus. Ex. 20, 17. Notentur hīc phrasēs Joh. 8, 44. ποιεῖν ἐπιθυμίαν, concupiscentiam facere. Rom. 7, 8. κατηράζοντες ἐπιθυμίαν, operari libidinem. Gal. 5, 16. πλεῖν ἐπιθυμίαν, libidibus indulgere, seu ad finem eas perducere. de q̄a re evidenter Jac. 1, 15. 2. Tim. 3, 6. ἀγάζοντες ἐπιθυμίας, rapi seu duci libidibus. Tit. 3, 3. δαλύνει ἐπιθυμίας, mancipari libidibus. Rom. 6, 12. ὑπηρετεῖν, servire libidibus. 2. Pet. 2, 18. δαμάζοντες, inescari. 2. Pet. 3, 3. Jud. 18. περιεργάζοντες (hoc est ἔχοντες) κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, vivere secundum libidines. Phil. 1, 23. ἔχον ἐπιθυμίαν εἰς τὸ (pro ἔ) ἀναλῶσαι, teneri desiderio revertendi. 1. Pet. 2, 11. ἀπέχεσθαι ἐπιθυμιῶν, abstinere cupiditatibus. 2. Pet. 1, 2. ἀποφύγετε τὰς ἐπιθυμίας, fugere, domare libidines. Differentie causā libidines dicuntur Tit. 2, 12. κοσμηαί, mundanae. 1. Pet. 2, 11. σαρκικαὶ ἐπιθυμίαι, carnales libidines.

Ἐπιθυμῶν, ὁ, concupiscens, affectator, 1. Cor. 10, 6.

Ἐπιθυμῶς, ὁ, desiderabilis, expetendus. Sap. 8, 5. ἐπιθυμῶν κτήμα, expetenda possessio.

Κατηθύμῶ, ὁ, cupidus, concupiscens, Judith 13, 16.

Ἐυθυμῶ, q̄vi est bono animo. Act. 27, 36. comp. ἐυθυμῶντες, q̄vi est a. q̄viore animo; neutr.

Ἐυθυμῶντες, adverbialiter, a. q̄viore animo, Act. 24, 10.

Ἐυθυμία, ὡ, sum bono ac hilari animo, Jac. 5, 13. ἐυθυμῶμαι apud Xenoph. aliosq̄ve idem est, q̄vod hilari-

ter vivo, indulgeo genio. ἰθὺ bin gūter dīng. pro q̄bo legimus ἐυφραίνωμαι. Luc. 10, 19.

Ἐυθυμία, αἰ, ἡ, animi tranquillitas. Apud Xenoph. lib. 1. p. ad. ἐυθυμίας, αἰ, Kurkweil/ Lust. τοιαύτης ἐὺ θυμῶς ἐυθυμίας παρῆχεν (ὁ κύριος) ἐν τῇ δέσποϊ, hoc modo Cyrus inter cānandum eos exhilarabat.

Ἐκθυμία, ὡ, bono sum animo, lator; magno animo sum, confido. Sap. 18, 6.

Μακροθυμία, ὡ, ὁ, longanimus, q̄bi iram differre & cohibere potest, Hebr. עֲנֵן אֲנִי ērech appajim, longus iris, hoc est, tardus ad irascendum. Ex. 34, 6. (Prov. 14, 17. ὀξύθυμος, iracundus, animo preceps.

Μακροθυμία, αἰ, ἡ, lenitas. Rom. 2, 4. ἔ 9, 22. 1. Pet. 3, 20. ἔ 2. Pet. 3, 15.

Μακροθυμία, ὡ, iram cohibeo, iram differo, imo iram procul abicio. Fut. μακροθυμήσω. a. 1. aē. ἐμακροθυμῶ. Matth. 18, 26. κύριε μακροθυμῶσον (2. sing. a. 1. aē. imperat.) ἐπ' ἐμοί. Differ iram erga me. Dicitur etiam μακροθυμεῖν πρὸς τινά, iram cohibere erga aliquem. 1. Thess. 5, 14. εἰς τινά, in aliquem. 2. Pet. 3, 9. Heb. 6, 15. μακροθυμῶντας (part. a. 1. aē.) q̄vum patienter expectasset.

Μακροθυμῶς, Adv. patienter. Act. 26, 3. μακροθυμῶς ἀκούσά με, patienter me audire.

Ὁμοθυμαδόν, concorditer. Act. 1, 14. ἔ c. 2, 1. 46. ἔ c. 4, 24. ἔ c. 5, 12. ἔ c. 7, 57. ὡμῶσαν ὁμοθυμαδόν ἐπ' αὐτῶν, irruerunt concorditer in eum.

Παύθυμῶ, ὡ, ὁ, q̄vi est miti animo präditus, mitis, mansuetus. Prov. 16, 20.

Πρόθυμος, ὁ, ἡ, promptus, a. Matth.

Matth. 26, 41. τὸ πρῶτον πνεῦμα πρῶτον
μαρ, ἢ ὃ παρὲξ ἀδενής, Spiritus q̄bi-
dem promptus (est) caro verò infir-
ma.

Προθύμιας, Adv. promptè. 1. Pet. 5,
2. ὑπὲρ ἀλογιστέων, ἀλλὰ ἀπὸ προθύμιας,
neq̄ve turpis lucri causâ, sed prom-
ptè.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, prom-
ptitudo. Act. 17, 11. 2. Cor. 8, 11. 12. 19.
Ec. 9, 2.

Προθυμίουμαι, ἔμαι, alacri sum ani-
mo, sum promptus, paratus. 1. Macc.
1, 15. προθυμούντων πνὺς τοῦ λαοῦ,
parati fuerunt q̄vidam de populo.

Ῥεθυμία, ὦ, remisso sum animo,
otio & quieti me trado. Judith 1, 16.
Ῥεθυμῶν καὶ ἐνταχέως, otia & con-
vivia agitans. 4

Ῥεθυμία, ας, ἡ, remissus, piger;
cujus θυμὸς ὅς ἐστιν seu ῥέδιον conse-
ditur: piger enim difficilia fugit.

Ῥεθυμία, ας, ἡ, remissio animi, de-
fidia.

ΘΥΡΑ, ἡ, janua. Genit. θυρῆς,
Matth. 28, 2. Dat. θυρῇ, Matth. 27,
60. Acc. θυρῶν. Act. 3, 2. πρὸς τὴν θυ-
ρῶν τῆς ἱερῆς, apud januam templi, vel
ad ostium templi. Nom. pl. θυραί,
Act. 21, 30. Gen. θυρῶν Ec. πρὸς τὴν θυ-
ρῶν, ante fores, Jac. 5, 9. occasio,
1. Cor. 16, 9. θυρῆς γὰρ μοι ἀνέωρεται ὁ
λαός, ostium enim mihi apertum est
magnum, hoc est, occasio & opportu-
nitas magna mihi oblata est regnum
Christi propagandi. introitus. Col. 4,
3. Christus se vocat θυρῶν ἀνοίγματος,
januam obitum Joh. 10, 7. per metaph.
Scilicet, per solum CHRISTVM cense-
mur in numero filiorum DEI. Joh. 1,
12. Per eum solum accessum habemus
ad PATREM. Joh. 14, 6. Rom.
5, 2.

Θυρῆς, ἰδοῦ, ἡ, fenestra. Act. 20, 9.

2. Cor. 11, 33. διὰ θυρῆς ἐξέφυγον,
per fenestram effugi.

Προθυρεῖν, ας, τὸ, vestibulum.

Θυρεῶν, ὦ, janua claudio seu ob-
struo. f. ὥσω. α. 1. ἐθυρέω, 1. Macc.
4, 57.

Θύραμα, ατ, τὸ, janua. Sir.
14, 23.

ΘΥΡΕΟΣ, ὅς, ὁ, clypeus (ἀ Græ-
κο καλύπτω, tēgo) scutum, (ἀ simili-
tudine θυρεῶν, janua. Est enim ob-
longum) Neh. 4, 6. λόγχαι & θυρεοί,
καὶ τίξαι, lanceæ & clypei & arcus.
Per metaph. accipitur in N. T. Eph.
6, 16.

ΘΥΡ, μακτο, immolo. 1. Cor. 10,
20. imperf. ἰδυον, μακτάbam. Marc.
14, 12. ἰδυον, μακτάbant, pro ἰδετε,
μακτάbatur. Hebraismus. F. ἰδυον.
μακτάbo. Præt. τίθυκα, pro q̄vo α. 1.
ἰδυον legitur. Luc. 15, 27. Act. 10, 13.

Θύσων (2. sing. α. 1. act. imper.) & φά-
γε, μακτά & ede. præf. pass. θύουμαι,
μακτορ. Luc. 22, 7. Præt. τίθυμαι, ma-
ctatus fui. τὴν τιθυμῆν, μακτάτα. 1.
Matth. 22, 4. aor. 1. ἰδυθῶ, idem. 1.
Cor. 5, 7. ὅς πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐ-
θύνη Χριστός, pascha nostrum pro no-
bis sacrificatum est Christus. Alii
scribunt ἐθύνη pro ἰδυήν, sed vi-
tiosè.

Θυσία, ας, ἡ, victima. 1. Cor. 10,
18. Sic dicebatur illud sacrificium,
ubi pars aliqua convivio & sacerdo-
tibus decidebatur. Hebr. תִּשְׁבֵּחַ At ἐ-
λοκάτωμα, vel ἐλόκαωσεν, interpre-
tantur Græci id sacrificiorum genus,
in q̄vo totum sacrificium DEO ado-
lebatur. Hebr. עֹלָה ἀ πύλιν
ascendere, q̄voniam videlicet totum
sacrificium crematum ascendebat, ut
rectè annotat Hieronymus in cap. Es.
56. Obidius tamen Latinam vocem
victima non à vivendo, sed à vincendo
C c